

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 2T/2/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1422010012
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Grendárová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2022:1422010012.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudkyňou JUDr. Janou Grendárovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16.marca 2022 v Bratislave

r o z h o d o l :

obžalovaný P. Y. U. Y. A. Í. O. : nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom M. O. XXX, vo väzbe v Ústave na výkon väzby Bratislava od 11.novembra 2021 do 10.marca 2022

u z n á v a s a z a v i n n é h o, ž e

v b o d e 1/

obžalovaný ako pedagogický zamestnanec L. P. Y., U. X/A v W. (ďalej len „škola“), úmyselne zneužil svoje postavenie učiteľa a pozíciu autority a vplyvu na žiaka školy poškodeného mal. J.L. (nar. 06.01.2004) (ďalej len „poškodený“) tým spôsobom, že najneskôr v mesiaci apríl 2020 v čase dištančnej výučby kontaktoval poškodeného prostredníctvom aplikácie Messenger, s tým či nechce s ním robiť každé ráno online rozcvičky po dobu troch mesiacov pre školu počas koronakrízy s čím poškodený súhlasil, a preto približne po dvoch mesiacoch obžalovaný pozval poškodeného do školy na U. č. X/A v W. natáčať video pre spolužiakov, kde potom čo obžalovaný a poškodený zostali v škole sami v miestnosti vedľa telocvične, obžalovaný navrhol poškodenému, aby si spolu zahráli hru počas ktorej si budú navzájom zadávať úlohy s tým, že ak hru vyhrá poškodený obvinený mu na vysvedčení dá jednotku z fyziky zadarmo aj keď zle napíše písomky, čo sa poškodenému zdalo byť lákavé, tak pristúpil na obžalovaným navrhovanú hru, pričom po niekoľkých vzájomných úlohách sa obvinený opýtal poškodeného či nemá problém s intimitou, na čo poškodený uviedol, že nemá problém, pretože obžalovaného vnímal ako normálneho učiteľa, ktorý je veriaci a má normálne hranice, na základe čoho dal obžalovaný poškodenému úlohu, ktorej podstata spočívala v tom, že poškodený mal nehybne stáť v strede miestnosti po dobu jednej minúty, pričom počas toho ako poškodený plnil túto úlohu a nehybne stál, pristúpil k nemu obžalovaný a postupne

-2-

2T/2/2022

poškodenému kreslil perom po rukách, hladkal poškodeného obidvoma rukami na predlaktí obidvoch rúk zatiaľ čo stál tesne pred tvárou poškodeného, štekľil ho pod pazuchami, nadvihol poškodenému tričko a škrabal a štekľil ho na bruchu a následne obžalovaný poškodenému vyzliekol tričko cez hlavu a poškodený zostal stáť do pol pása nahý a obžalovaný postupne poškodenému kreslil perom na kožu na hrudi, na brucho a na chrbát a následne poškodeného hladkal na bruchu a prsiach a škrabal jeho bradavky, čo poškodený považoval za zvláštne, ale vzhľadom na to, že obžalovaného dlho poznal a vnímal ho ako veriaceho a dobrého učiteľa, tak si poškodený myslel, že obvinený má nejaké hranice, a preto naďalej stál bez pohybu na čo obžalovaný rozviazal poškodenému šnúrkou na teplákoch, ktoré mu čiastočne stiahol tak, že poškodenému bolo vidieť spodnú bielizeň a následne obžalovaný pomaly vošiel svojou rukou pod spodnú bielizeň poškodeného a celú svoju ruku položil na pohlavný úd

poškodeného v dôsledku čoho poškodený ukončil celú hru a obžalovaný vybral svoju ruku zo spodnej bielizne poškodeného a oznámil poškodenému, že hru prehral, dňa 03.júla 2020 približne v čase o 10:00 hod. obžalovaný pod zámienkou vrátenia stojana na mobilný telefón a zhodnotenia rozcvičiek, ktoré s poškodeným pre spolužiakov robil, pozval poškodeného mal. J.L. (nar. 06.01.2004) k sebe do bytu na ulici Q. XX v W., kde mu navrhol dokončiť neukončenú hru spojenú s intimitou spočívajúcu v tom, že by sa postavili do stredu obyvacky, vyzliekli by sa obaja do naha, vzájomne by sa rukou uspokojovali s tým, že kto bude prvý „hotový“ ten vyhrá, na čo sa poškodený začal báť, čoho môže byť obžalovaný schopný a chcel sa čo najskôr dostať preč z bytu obžalovaného, a preto obžalovaného odmietol, na čo ho obžalovaný opakovane približne hodinu prehovára, aby dokončili hru s tým, že sa o tom nikto nedozvie, sľuboval poškodenému jednotku na vysvedčení z fyziky, bol neodbytný a následne až po približne 1,5 hodiny poškodený odišiel z bytu obžalovaného s tým, že ich hru ešte niekedy dokončia,

obžalovaný v presne nezistenom čase počas školského roka 2020/2021 osobne v škole v W. na U. X/A v W. ako i prostredníctvom aplikácie Messenger opakovane naliehal na poškodeného mal. J.L. (nar. 06.01.2004), aby dokončili neukončenú hru, bol neodbytný, zdržal poškodeného po skončení vyučovania za účelom dokončenia hier, zavolať poškodeného do školy počas dištančnej výučby za účelom prenášania krabíc z fyzikálnej učebne, následne po tom čo zostali s poškodeným sami prehovára poškodeného, aby dokončili hru s tým, že dostane jednotku z fyziky, pričom poškodený v dôsledku obavy z toho, aby sa mu to nevypomstilo v škole a nedostal od obvineného zlé známky po hodine naliehania mu prisľúbil, že hru ukončia s tým, že si niekedy ešte dajú nejakú hru,

čím týmto konaním obžalovaný porušil povinnosti pedagogického zamestnanca podľa § 4 ods.1 písm. a/, písm. e/ zákona č. 138/2019 Z. z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to chrániť a rešpektovať práva dieťaťa, žiaka, a správať sa v súlade s Etickým kódexom pedagogických zamestnancov a odborných zamestnancov ako i práva maloletých na úctu k svojej osobe a na zabezpečenie ochrany proti fyzickému, psychickému a sexuálnemu násiliu podľa § 144 ods. 1 písm. k/ zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

v bode 2/

obžalovaný ako pedagogický zamestnanec L. P. Y., U. X/A v W. (ďalej len „škola“), úmyselne zneužil svoje postavenie učiteľa a pozíciu autority a vplyvu na bývalého žiaka školy poškodeného S. P., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „poškodený“) tým spôsobom, že

-3-

2T/2/2022

dňa 05. augusta 2020 približne v čase o 16:00 hod. sa po predchádzajúcej dohode stretol s poškodeným v škole v učebni fyziky, kde sa najprv pomodlil s poškodeným, na základe čoho sa poškodený cítil s obžalovaným v bezpečí, a následne pri vzájomnej komunikácii začal obžalovaný naliehať na poškodeného, aby sa zúčastnil projektu, pri ktorom by sa z jeho tela vymodeloval sádrový odliatok, čo poškodený odmietol, a preto obžalovaný navrhol, že poškodenému dá 20 eur, ak vydrží 20 minút stáť bez pohnutia, s čím poškodený súhlasil, nakoľko obžalovaného poznal osem rokov a bola pre neho autorita, na čo sa poškodený a obžalovaný presunuli do kabinetu obvineného, kde sa poškodený postavil sa do stredu miestnosti, obvinený zobral fixu a kreslil po tvári poškodeného, po jeho krku, pichol ho pomedzi rebrá, hýbal s jeho končatinami, vyzliekol mu tričko, čo bolo poškodenému nepríjemné a bol v šoku, následne obžalovaný poškodeného obchytkával na bradavkách, hladkal po koži na bruchu, na hrudi na chrbte a postupne mu odopol opasok na nohaviciach, rozopol nohavice a rýchlo stiahol nohavice so spodným prádlom až po stehná poškodeného a rukou sa dotýkal pohlavného údu poškodeného, manipuloval s jeho pohlavným údom ako keby masturboval v dôsledku čoho mal erekciu, na čo poškodený reagoval tým spôsobom, že sa obliekol, pričom obžalovaný upustil od ďalšieho konania snažil sa poškodeného upokojiť, odľahčiť situáciu a odovzdal mu 20 eur za to, že vydržal hru,

čím týmto konaním obžalovaný porušil povinnosti pedagogického zamestnanca podľa § 4 ods.1 písm. a/, písm. e/ zákona č. 138/2019 Z. z. o pedagogických zamestnancoch a odborných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to chrániť a rešpektovať práva dieťaťa, žiaka, a správať sa v súlade s Etickým kódexom pedagogických zamestnancov a odborných zamestnancov ako i práva žiaka na úctu k svojej osobe a na zabezpečenie ochrany proti fyzickému,

psychickému a sexuálnemu násiliu podľa § 144 ods. 1 písm. k/ zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov,

v bode 3/

obžalovaný ako pedagogický zamestnanec L. P. Y., U. X/A v W. (ďalej len „škola“), úmyselne zneužil svoje postavenie učiteľa a pozíciu autority a vplyvu na žiaka školy poškodeného S. L.F., nar. XX.XX.XXXX (ďalej len „poškodený“) tým spôsobom, že dňa 21.mája 2021 v čase približne o 14:00 hod. oslovil poškodeného v škole s tým, že má pre neho ďalšiu výzvu, a preto sa posunuli do kabinetu predmetu „umenie a kultúra“, kde obžalovaný poškodenému uviedol, aby spravil nahý desať klikov, desať drepan a desať brušákov a vydržal stáť bez pohybu nahý 1 minútu, čo bolo poškodenému divné, nakoľko obvineného dobre poznal a vykonával s ním predtým rôzne iné hry, avšak s tým súhlasil, nakoľko ho obžalovaný presviedčal, že je to pre neho výzva či je muž svojho slova a že sa o tom nikto nedozvie, a preto sa poškodený vyzliekol do naha a splnil obžalovaným vyžadovanú úlohu, počas plnenia úlohy sa poškodený cítil nepríjemne avšak dôveroval obžalovanému, nakoľko ho vnímal ako normálneho učiteľa a zároveň si chcel dokázať, že úlohu zvládne, obžalovaný počas plnenia úlohy poškodeným sedel v kresle a pozeral sa na poškodeného, následne mu zagratuloval k zvládnutiu výzvy, na čo poškodený odišiel domov, následne poškodeného opakovane telefonicky aj osobne kontaktoval s tým, že môžu pokračovať vo výzvach a on mu dá možnosť odstúpiť od skúšok,

čím týmto konaním obžalovaný porušil povinnosti pedagogického zamestnanca podľa § 4 ods.1 písm. a/, písm. e/ zákona č. 138/2019 Z. z. o pedagogických zamestnancoch a odbor

-4- 2T/2/2022

ných zamestnancoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a to chrániť a rešpektovať práva dieťaťa, žiaka, a správať sa v súlade s Etickým kódexom pedagogických zamestnancov a odborných zamestnancov ako i práva žiaka na úctu k svojej osobe a na zabezpečenie ochrany proti fyzickému, psychickému a sexuálnemu násiliu podľa § 144 ods. 1 písm. k/ zákona č. 245/2008 Z. z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

T e d a

v bode 1/

-dieťa iným spôsobom sexuálne zneužil a to zneužitím uznaného postavenia, ktoré vyplýva z dôvery, autority alebo vplyvu na dieťa

-úmyselne vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov nebezpečenstvu spustnutia tým, že ju zvädzal k záhaľčivému a nemravnému životu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - s využitím neskúsenosti, odkázanosti a porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania a uloženej mu podľa zákona,

v bode 2/ a v bode 3/

inému spôsobil vážnu ujmu na právach tým, že uviedol niekoho do omylu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - s využitím neskúsenosti, odkázanosti a porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania a uloženej mu podľa zákona,

č í m s p á c h a l

v bode 1/

prečin sexuálne zneužívanie podľa § 202 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona v súbehu s prečinom ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g/, písm. h/ Trestného zákona,

v bode 2/ a v bode 3/

prečin poškodzovanie cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. g/, písm. h/ Trestného zákona a za to sa

o d s u d z u j e :

Podľa § 202 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sa pre výkon trestu z a r a ď u j e do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Trestného zákona použitím § 38 ods. 3, § 36 písm. j/, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/ Trestného zákona Trestného zákona sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti pedagogickej, vychovávateľskej a inej činnosti, ktorá zahŕňa
-5- 2T/2/2022

priamy a pravidelný kontakt s maloletými deťmi ako i študentami strednej školy na dobu 5 (päť) rokov.

o d ō v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného a po zhodnotení všetkých vykonaných dôkazov jednotlivo aj v ich vzájomnom súhrne zistil a ustálil skutkový stav veci tak, ako ho uviedol vo výrokovvej časti rozsudku.

Po prednesení obžaloby a po poučení obžalovaného o jeho právach umožnil súd obžalovanému urobiť niektoré z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku (ďalej len Tr. por.). Obžalovaný urobil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. vyhlásenie, že je vinný vo vzťahu ku všetkým žalovaným skutkom - uvedených v bode 1/, v bode 2/, v bode 3/.

Keďže obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, súd následne postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Tr. por. Samosudkyňa formou otázok zistila, že obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“.

Po súhlasnom stanovisku prokurátora súd rozhodol podľa ustanovenia § 257 ods. 7 a 8 Tr. por. tak, že vyhlásenie obžalovaného o jeho vine prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste.

Pri právnom hodnotení dospel súd k záveru, že obžalovaný naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty trestného činu - v bode 1/ - prečinu sexuálne zneužívanie podľa § 202 ods. 1 písm. c/ Trestného zákona (ďalej Tr.zák.) v súbehu s prečinom ohrozovanie mravnej výchovy mládeže podľa § 211 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr.zák. s poukazom na § 138 písm. g/, písm. h/ Tr.zák. - pretože dieťa - poškodený mal v čase dokonania skutku viac ako 16 rokov iným spôsobom ho obžalovaný sexuálne zneužil a to zneužitím uznaného postavenia, ktoré vyplývalo z dôvery, autority obžalovaného alebo vplyvu na dieťa ako i obžalovaný úmyselne vydal osobu mladšiu ako osemnásť rokov - poškodeného nebezpečenstvu spustnutia tým, že ho zvädzal k záhalčivému a nemravnému životu a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - s využitím neskúsenosti, odkázanosti a porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej z jeho zamestnania a uloženej mu podľa zákona. Ako už súd vyššie konštatoval

v bode 1/

- osoba - dieťa bol vo veku viac ako 16 rokov - skutky mali byť dokonané v mesiaci apríl 2020 (poškodený bol vo veku 16 rokov a viac ako tri mesiace), dňa 03.júla 2020 (poškodený bol vo veku 16 rokov a viac ako šesť mesiacov) a v nezistenom čase počas školského roku 2020/2021 - poškodený bol vo veku 16 mesiacov a viac osem mesiacov) - iným spôsobom bol sexuálne zneužitý - predmetný poškodený - mal s obžalovaným robiť ranné rozčvičky - a to počas priebehu dvoch mesiacov a to spôsobom - že v miestnosti v škole sami - teda obžalovaný a poškodený -obžalovaný tu poškodenému navrhol, aby si zahrali hru počas ktorej si budú navzájom zadávať úlohy s tým, že ak hru vyhrá poškodený

-6- 2T/2/2022

obžalovaný mu na vysvedčení dá jednotku z predmetu fyzika zadarmo a to i v prípade, že by zle napísal písomku z predmetného jazyka - podmienka bola, aby poškodený nemal problémy s intimitou - predmetná hra spočívala v tom, že poškodený mal nehybne stáť v strede predmetnej miestnosti po dobu jednej minúty - počas toho, obžalovaný keď poškodený stál nehybne - ku nemu pristúpil a kreslil mu perom po rukách, hladkal poškodeného obidvoma rukami po predlaktí obidvoch rúk, štekľil ho pod pazuchami, nadvíhol poškodenému tričko a škrabal, štekľil na bruchu. Obžalovaný si následne poškodenému vyzliekol tričko, ktoré mal tento na sebe - tým pádom poškodený zostal stáť do pol pása nahý - tým pádom obžalovaný mu už kreslil perom na kožu na hrudi, na brucho, na chrbát - následne poškodeného obžalovaný hladkal po bruchu, ako i prsiach, škrabkal mu už bradavky. Následne mu obžalovaný už rozviazal šnútku na teplákoch, ktoré mal poškodený na sebe - čiastočne mu ich stiahol - poškodenému bolo vidieť spodnú bielizeň - zároveň obžalovaný mu vošiel pomaly rukou pod predmetnú spodnú bielizeň - a svoju ruku mu položil na pohlavný orgán poškodeného. Toto už bol pre poškodeného signál - že predmetnú „hru“ ukončil. Obžalovaný svoju ruku, ktorú mal v spodnej bielizni poškodeného vybral a oznámil mu, že predmetnú hru prehral.

Obdobne predmetná situácia sa odohrala i cez letné prázdniny a to dňa 03.júla 2020 v doobedných hodinách - kedy obžalovaný predmetného poškodeného pozval ku sebe na byt - na ulicu Q. č. XX v W. - tu mu obžalovaný navrhol - aby predmetnú hru, ktorú započali v škole dokončili - opätovne spojenú s intimitou v predmetnom byte. Hra spočívala v tom, že obaja sa mali postaviť do stredu obývačky predmetného bytu - obaja sa mali vyzliecť už do naha, vzájomne sa mali uspokojovať rukou a to spôsobom, že kto bude z nich prvý „hotový“ - ten vyhrá. Toto už poškodený nechápal ako hru, bol v ňom strach z toho, čoho by bol obžalovaný schopný. Poškodený reagoval spôsobom, že mal záujem z predmetného bytu preto odísť - odmietol predmetnú „hru“. Reakcia obžalovaného na takéto správanie poškodeného bola - že ho začal prehovárať - toto trvalo dlhší čas (prehováranie asi hodinu), obžalovaný na poškodeného naliehal, aby predmetnú „hru“ dokončili, ale zároveň s tým, že poškodeného požiadal, aby sa o tejto hre nikto nedozvedel - a to „za to“ - že obžalovaný poškodenému sľúbil, že mu dá jednotku na vysvedčení z predmetu fyzika. Poškodený však s týmto nesúhlasil a aby z predmetného bytu mohol odísť - sľúbil obžalovanému, že ich „hru“ ešte niekedy dokončia.

Obžalovaný predmetný sľub, ktorý mu poškodený dal - bral s plnou vážnosťou - pretože po tom, ako začal školský rok 2020/2021 - predmetného poškodeného nielen osobne v škole, ale i prostredníctvom sociálnych sietí - aplikácie Messenger - na predmetného poškodeného naliehal - aby predmetnú hru dokončili - pretože mu uvádzal, že predmetná hra nie je dokončená. Keďže mal záujem - aby poškodený bol osobne prítomný - aby osobne na neho mohol naliehať na dokončenie predmetnej hry - zavolať predmetného do školy - počas dištančnej formy výučby - zámienkou boli prenášanie krabíc z fyzikálnej učebne. Obaja - poškodený ako i obžalovaný zostali sami v predmetnej učebni - tu ho opätovne prehováral na dokončenie predmetnej hry - znova mu prisľúbil jednotku z predmetu, ktorý vyučoval - fyziky. Poškodený mal z obžalovaného strach a to preto - lebo sa obával „pomsty“ v prípade, že tak neurobí zo strany predmetného obžalovaného - ohľadom zlej známky z daného predmetu - a preto po dlhšom čase naliehania (asi hodine) - mu prisľúbil, že si dajú do budúca „hru“.

To, že na predmetnom poškodenom - štekľil pod pazuchami, nadvíhal mu tričko, škrabkal ho, štekľil na bruchu - vyzliekol predmetné tričko - hladkal na bruchu, prsiach, škrabkal na bradavky, následne mal ruku na jeho pohlavnom orgáne - išlo o iný spôsob sexuálneho zneužívania - vo vzťahu k poškodenému išlo tak o intenzívnejšie zásahy do poh-

-7-

2T/2/2022

lavnej sféry poškodeného - nie je prípustné, aby proti vôli predmetného poškodeného - mu boli ohmatávané prsia, bradavky, pohlavný orgán - pretože takýto spôsob smeruje vo vzťahu k obžalovanému k jeho sexuálnemu vzrušeniu. Z jeho strany išlo o aktívnu činnosť.

Naviac ako vypovedal poškodený - obžalovaný bol jeho učiteľom - bol pre neho autoritou, nadriadeným - vzťah učiteľ - žiak. Poškodený k osobe obžalovaného vypovedal, že i keď pristúpil na začiatku na „predmetnú hru“ - bolo z dôvodu, že obžalovaného vnímal ako normálneho učiteľa, ktorý je naviac veriaci, ktorý má jasné „hranice“ i v tejto oblasti - a že tieto budú nenarušené. V tom bola dôvera, ktorú mal poškodený vo vzťahu k obžalovanému - ktorá sa však narušila - sám poškodený ukončil predmetnú „hru“. I spôsob, ktorý vo vzťahu k poškodenému obžalovaný začal vykonávať - predmetnou hrou zvädzal toho k takémuto záhaľčivému a nemravnému spôsobu života. Zneužil vo vzťahu k poškodenému práve neskúsenosť poškodeného (poškodený bol vo veku viac ako 16 rokov) - a nebol predpoklad, že by v predmetnej intimite mal dostatok osobných skúseností. Naviac išlo o vzťah učiteľ - študent. Obžalovaný bol učiteľom, ktorý ho vyučoval predmet fyzika a práve v prípade, že sa mu podvolí - prisľúbil mu z

predmetného predmetu známku jednotku. Takýto spôsob získania známky na vysvedčení je neprípustný - týmto svojim správaním - ale hlavne konaním obžalovaný porušil i povinnosti pedagogického pracovníka - zamestnanca - podľa zákona č. 138/2019 Z.z. v znení neskorších predpisov (ustanovenie § 4 ods. 1 písm. a/, písm. e/). Správanie obžalovaného však bolo i v rozpore s etickým kódexom zamestnancov a odborných zamestnancov, porušil i práva poškodeného - ktorý bol maloletým na úctu ku svojej osobe ako i na zabezpečenie ochrany proti fyzickému, psychickému, ale sexuálnemu násiliu - podľa školského zákona (zákon č. 245/2008 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov - § 144 ods. 1 písm. k/).

v bode 2/ a v bode 3/

obžalovaný vo vzťahu opätovne ku svojim žiakom - študentom, kde obžalovaný bol ich učiteľom - opätovne zneužil svoje postavenie - ako učiteľa, ako osoby, ktorá má byť pre študentov - a v tomto prípade poškodených autoritou

dňa 05. augusta 2020 (cez letné prázdniny) - po vzájomnej dohode medzi obžalovaným a poškodeným - sa títo stretli v škole - v učebni fyziky. Obžalovaný zneužil situáciu - keďže išlo o školu - ktorá je cirkevná - sa najprv obaja pomodlili - poškodený vo vzťahu k obžalovanému tak cítil bezpečie, istotu, dôveru. Následne obaja spoločne komunikovali - a v rámci predmetnej komunikácie - obžalovaný na predmetného poškodeného začal naliehať - aby sa tento zúčastnil „projektu“ - pri ktorom by sa z jeho tela vymodeloval sádrový odliatok. Poškodená predmetná návrh na projekt odmietol.

Obžalovaný však dal poškodenému ďalší „návrh“ , ktorý spočíval - poškodenému navrhol, že má dá 20 eur - ak vydrží 20 minút stáť bez pohnutia. Poškodený s týmto návrhom súhlasil - nevediac, čo sa bude diať - pretože i on mal obžalovaného ako učiteľa - ku ktorému mal úctu, rešpekt, vážnosť, a navyše bola pre neho autorita a navyše obžalovaného poznal ako učiteľa osem rokov. Na základe predmetného návrhu - obaja išli do kabinetu obžalovaného. Tu na základe pokynov od obžalovaného sa poškodený postavil do stredu predmetnej miestnosti kabinetu. Obžalovaný zobral do ruky fixku a začal kresliť poškodeného - najskôr to bolo na tvár, následne na krk, následne ho pichol pomedzi rebrá, začal hýbať s končatinami poškodeného, následne vyzliekol poškodenému tričko - pretože po tom, čo mu vyzliekol predmetné tričko - začal poškodeného obchytkávať na bradavky, hladkať po koži na bruchu, hrudi, na chrbte. Zároveň mu na nohavičiacich odopol opasok, rozopol mu zároveň nohavice, nohavice stiahol aj so spodným prádlom po stehná poškodeného. Rukou sa začal

-8-

2T/2/2022

dotýkať pohlavného údu poškodeného - s týmto pohlavným údom manipuloval - ako keby masturboval - v dôsledku čoho došlo ku erekcii. Keďže poškodenému predmetné bolo nepríjemné, bol v šoku - jeho reakcia bola - že sa poškodený obliekol a tým pádom obžalovaný od ďalšieho konania upustil. Keďže obžalovaný videl na poškodenom rozčarovanie zo správania obžalovaného - začal ho upokojsť, odľahčiť predmetnú situáciu, zároveň mu dal 20 eur a tým, že mu peniaze dal z dôvodu, že predmetnú hru vydržal.

Obdobným spôsobom sa obžalovaný zachoval i vo vzťahu k ďalšiemu poškodenému - a to konkrétne dňa 21. mája 2021 - po poobedňajších hodinách - keď oslovil obžalovaný predmetného poškodeného. Predmetného poškodeného zavolať do kabinetu predmetu „umenie a kultúra“. Tu obžalovaný navrhol poškodenému „hru“ - aby poškodený urobil desať klikov, desať drepov, desať brušákov a aby vydržal bez pohybu nahý jednu minútu. I keď „zadanie takejto hry“ - bolo poškodenému divné - s takouto hrou súhlasil - a to i na základe toho, že obžalovaný ho na predmetnú hru presviedčal a to spôsobom - že je to pre neho výzva (poškodeného) - či je muž svojho slova a že sa o tom nikto nedozvie. Reakcia poškodeného na základe takéhoto presviedčania bola tá, že pred obžalovaným sa poškodený vyzliekol do naha a predmetnú úlohu zadanú obžalovaným splnil a to i napriek tomu, že vykonanie takejto úlohy mu nebolo príjemné. Obžalovanému podobne ako predchádzajúci poškodení však dôveroval, mal k nemu úctu, rešpekt, osoba obžalovaného bola pre neho autorita. Zároveň keďže obžalovaný ho presviedčal na predmetnú hru - tým, že učiteľa považoval za svoju autoritu mu „chcel dokázať, že predmetnú úlohu zvládne“.

Keďže predmetnú úlohu poškodený vykonával - obžalovaný pri jeho vykonávaní sedel v kresle, na poškodeného sa pozeral. Po tom, čo poškodený predmetnú úlohu vykonal - mu obžalovaný zagratuloval. Poškodený následne odišiel. Obžalovaný však keďže poškodený predmetnú úlohu splnil mal záujem, aby si „obdobnú hru“ zopakovali - za tým účelom poškodeného opakovane telefonicky kontaktoval, taktiež ho kontaktoval i osobne - a keď s tým, poškodený bude súhlasiť mu obžalovaný prisľúbil, že mu dá možnosť odstúpiť od skúšok.

Preukázané vo vzťahu ku obom poškodeným bolo, že predmetným protiprávnym správaním obžalovaným vo vzťahu k nim - im spôsobil vážnu ujmu na ich právach - a to práve so zreteľom na všetky okolnosti konkrétnej udalosti vo vzťahu k obom poškodeným - zároveň oboch uvádzal do omylu s využitím ich neskúsenosti v predmetnej intímnej oblasti (vzhľadom i na ich vek viac ako 18 rokov). Opätovne obžalovaný zneužil a ich odkázanosť - učiteľ - žiak a tým spôsobom obžalovaný opätovne porušil ako zákon č. 138/2019 Z.z. v znení neskorších predpisov (§ 4 ods. 1 písm. a/, písm. e/). Správanie obžalovaného však bolo i v rozpore s etickým kódexom zamestnancov a odborných zamestnancov, porušil i práva poškodeného - ktorý bol maloletým na úctu ku svojej osobe ako i na zabezpečenie ochrany proti fyzickému, psychickému, ale sexuálnemu násiliu - podľa školského zákona (zákon č. 245/2008 Z.z. v znení neskorších právnych predpisov - § 144 ods. 1 písm. k/).

Obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu (§ 15 písm. a/ Tr.zák.) vo všetkých troch prípadoch.

K výroku o treste

Trestný zákon vo viacerých ustanoveniach upravuje otázku ukladania trestov, a to jednak pri zásadách ukladania trestov, jednak pri úprave jednotlivých druhov trestov.

Pre ukládanie trestu platia zásady, ktoré ustanovuje Trestný zákon v § 34.

-9- 2T/2/2022

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

V tomto ustanovení sú taxatívne vymedzené všetky konkrétne okolnosti, na ktoré je súd povinný prihliadnuť pri určovaní druhu trestu a jeho výmery.

Pokiaľ ide o závažnosť trestného činu súd musí vždy zhodnotiť túto skutočnosť komplexne, nielen vo vzťahu k zákonným znakom trestného činu a trestnej sadzbe za daný trestný čin, ale aj vo vzťahu k ostatným okolnostiam charakterizujúcim trestný čin predovšetkým podľa § 34 ods. 4 Tr.zák.

Miera spáchania činu, jeho následok, závažnosť konania je vysoko nebezpečný.

Konanie obžalovaného a teda jeho motív bol motivovaný vlastným záujmom uspokojovania sa svojich intímnych potrieb - a to bez ohľadu na osoby poškodené - ktoré v danom prípade boli tri - a to veku v čase dokonania skutkov viac ako 16 rokov, viac ako 19 rokov a viac ako 18 rokov podľa názoru súdu spúšťačom bolo vytvorenie si - a zároveň zneužitie svojho postavenia ako učiteľa - ku ktorému, ako všetci traja poškodení zhodne vypovedali bola samotná autorita, obľúbenosť obžalovaného. Toto však obžalovaný jednoznačne zneužil - pretože z jeho strany bolo vytvorenie sociálneho konštruktú pre dosiahnutie relatívne nenápadnej blízkosti a dosahu na intimitu poškodených (predmetných poškodených si vyhľadal - telefonicky - kontaktácia cez Messenger, predchádzajúca dohoda, oslovenie poškodeného v škole).

Obžalovaný práve svojimi „hrami“ pristupoval ku všetkým trom poškodeným veľmi sofistikovaným spôsobom a to „hrou - počas ktorej si navzájom budú zadávať úlohy a následne - zjednodušene povedané „niečo za niečo“ - jednotka z predmetu fyzika, pozvanie na natáčanie video pre spolužiakov, zavolanie poškodeného do školy počas dištančnej formy výučby za účelom prenášania krabíc z fyzikálnej učebne, vymodelovanie sádrového odliatku na poškodenom a za „odmenu 20,- eur zo strany obžalovaného, výzva na vykonanie klikov, drepev brušákov - ale v pozícii, že poškodený bude nahý - odmena - „že poškodený bude muž svojho slova“

Presvedčaním na predmetné „hry“ - ktorú poškodení nevnímali negatívne v ich neprospech - bol obžalovaný motivovaný navonok - následne obžalovaným sexuálny úmysel pre neho. V danom prípade súd inak to uviesť nevie - že to zo strany takéto praktiky, takéto požiadavky boli absolútne „zvrátené“ - čo sa vo vzťahu k poškodeným muselo prejaviť negatívne.

Ako bolo konštatované znalcami, ktorí vypracovali znalecké posudky vo vzťahu k poškodeným - v súvislosti s ich mravným, mentálnym vývinom došlo predmetným konaním obžalovaného - k pocitom

dyskomfortu z prežitej udalosti vo vzťahu k osobe vo vzťahu ku skutku pod bodom 3/ i keď nešlo o prejav prítomnosti postraumatickej stresovej reakcie, či extrémneho stresu, ale na strane druhej - i keď išlo o „stávku“ ohľadom fyzickej výzvy (spraviť kliky, drepy, brušáky - nahý) - poškodený pociťoval ako osobný dyskomfort - vykonal predmetnú stávku len za podmienky, že obžalovaný nebude robiť audio, vizuálny záznam a predmetné poškodený bral ako výzvu - ostáva to medzi „chlapmi“ . Bolo to však

-10-

2T/2/2022

z dôvodu, že poškodený mal silne vyvinutý racionálny prístup k životu s tým, že potlačil emocionálne prežívanie. Poškodený obžalovaného vnímal zidealizovane, nemal v minulosti s ním zlú skúsenosť. Išlo zo strany poškodeného išlo o vzťah nielen dôvery, ale i vzťah autority obžalovaného ako učiteľa.

Pokiaľ však išlo o poškodeného vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/ tu je potrebné uviesť, že do spáchania žalovaného skutku predmetný poškodený - práve s prihliadnutím i na jeho vek - nemal s obžalovaným žiadnu zlú skúsenosť, nemal dôvod mu nedôverovať. Práve vzhľadom na osobnosť poškodeného a jeho vývinovú fázu ho vnímal nezrelo zidealizovane. Poškodený sám vypovedal - že na predmetnej škole - keďže išlo o cirkevnú školu, kde sú iné hodnoty v popredí oproti iným školám - mal pocit istoty, bezpečia. Práve konaním - ktoré bolo vykonané na jeho osobe obžalovaným - predmetný poškodený týmto negatívnym dopadom na jeho osobu - sa prejavili prvotné negatívne dopady v negatívnom znížení jeho seba obrazu, emočného chaosu, v pocitoch viny a sklamania zo seba samého, ale i strachu z ďalšieho vývoja situácie. U poškodeného tak začali prevládať po tom, čo mal pocit istoty, bezpečia - myšlienky vyvolávajúce pocity vlastného zlyhania, novo prítomnej nedôvery voči blízkym ľuďom i v predmetnej škole, školskému systému a zároveň myšlienky ohľadom hraníc v oblasti sexuality, intimity s druhými. Predmetné prežívanie bolo znásobené práve absenciou akýchkoľvek párových sexuálnych skúseností v živote poškodeného, do času predmetného skutku. Práve tým, že i tento poškodený je veriaci človek, ktorý je k viere vedený ako výchovou vo svojej rodine, svojimi rodičmi, ale i filozofiou predmetnej školy na ktorej študoval a na ktorej bol i predmetný obžalovaný - preto poškodený na osobu obžalovaného reagoval s neporozumením vlastnej reakcii a v danej situácii ako sám vypovedal reakciou „zmrznutia“ ktoré z psychologického hľadiska je vôľou nekontrolovateľným inštinktívnym mechanizmom organizmu v reakcii na stres. Predmetnú situáciu vnímal ako zmätočnú. Predmetná šoková reakcia na stres - umocňovala u poškodeného neistotu v jeho vnímaní z celej situácie. Vo vzťahu k poškodenému už i s prihliadnutím na samotný jeho vek išlo o osobu emočne nezrelú, vyvíjajúcu sa osobnosť. Za zlomový nepriaznivý bod - vzhľadom i na výchovu poškodeného bol práve moment, ktorý obžalovaný vo vzťahu k jej osobe narušil, zneužitý bol moment fyzického kontaktu obžalovaného (osoby, ktorú mal poškodený zidealizovanú) pohlavného orgánu poškodeného. Toto u predmetného poškodeného preto oprávnenne prekročili už predmetnú „hranicu pevne zakotvených morálnych a etických hodnôt poškodeného“. Vo vzťahu k predmetnému poškodenému i keď išlo o osobu nadpriemerne inteligentnú, prediktívne dostatočnej schopnosti zvládať záťažové situácie, dostatku sociálnej opory - že spracovanie predmetnej traumy ešte u neho nie je ukončené. Potrebné v tejto súvislosti je uviesť, že znalecký posudok bol vypracovaný ku dňu 30.december 2021. Predmetné skutky boli dokonané - apríl 2020, 03.júl 2020, školský rok 2020/2021 - čiže predmetná nepriaznivá situácia vo vzťahu k poškodenému trvala viac ako rok.

Naopak znalec práve vyšetrovaním, ktoré bolo vo vzťahu k poškodenému vykonané nevytlúčil v budúcnosti prípadne dopady prežitej udalosti na jeho sexualitu a interpersonálne vzťahy. Poškodený totiž prežil fázu šoku po prežití traumatickej a nečakanej udalosti - z ktorej mal poškodený najprv pocit - že sám seba sklamal a zlyhal (teda seba obviňoval a zlyhanie videl v tom, že konanie obžalovaného „nezastavil skôr“). Práve predmetné u neho vyvolali pocity hanby, pocity viny. I keď jeho vzťahy s rodičmi boli a sú vynikajúce, nebol schopný ani vo vzťahu ku nim sa zdôveriť s predmetnou udalosťou - a to i z obavy, či mu budú veriť a to práve i z dôvodu, že obžalovaný ako pedagóg nielen u poškodeného - ale i medzi blízkymi poškodeného bol uznávanou autoritou - a to práve príčinou poškodeného, ktorý ho takto vykresľoval.

-11-

2T/2/2022

Pokiaľ išlo o poškodeného - vo vzťahu pod bodom 2/ i predmetná osoba, podobne ako to bolo vo vzťahu k poškodenému vo vzťahu ku skutku pod bodom 1/, pod bodom 3/ - kde obžalovaný zastával pozíciu vo vzťahu k poškodenému učiteľa - autority, prirodzene priateľsky vybudovanej. Práve vďaka tomuto tiež si poškodený v kontexte svojej osobnosti a svojich potrieb vybuvoval ku obžalovanému veľmi kladný emočný vzťah. Preto v kontexte osobnosti poškodeného išlo tiež o zidealizovanie predmetnej osobnosti obžalovaného. Preto i vo vzťahu k jeho osobe s tým súvisela tiež prejavená šoková reakcia poškodeného pri konaní obžalovaného. Predmetná šoková reakcia

sa prejavila zvyšujúcim sa stresom, somatickými prejavmi (búšenie srdca), záplavou protichodných myšlienok a pocitovo, výrazným nepochopením situácie a nepochopením pozícií ako obžalovaného, tak poškodeného v danom momente. I keď poškodený bol vo veku viac ako 19 rokov - išlo predsa o emočne a psychosexuálne ešte nezrelú osobnosť poškodeného a preto i vo vzťahu k jeho osobe bola šoková reakcie „zamrznutie“ poškodeného, ktorý situáciu následne vyhodnotil v kontexte - vzťah učiteľ - študent a teda ako študent konať bezkonfliktné a so snahou vyhnúť sa konfliktu - pretože pre neho učiteľ (obžalovaný) predstavoval mocenskú autoritu. Predmetná prežitá udalosť bola vo vzťahu k poškodenému nad rámcom jeho zvládacích mechanizmov, na vysporiadanie sa s predmetnou udalosťou - pretože táto prišla úplne nečakane - ako v jej obsahu, tak i v jej intenzite - bola pre poškodeného traumatizujúca. I u tohto poškodeného i v čase vypracovania znaleckého posudku (30.december 2021) - napriek tomu, že k predmetnej udalosti došlo 05.augusta 2020 - bola stále nespracovaná trauma z prežitej udalosti. Išlo tak už o obdobie tiež viac ako jeden rok. U poškodeného bola stále vnútorná tenzia, menej ukontrolovateľná potreba vracť sa k myšlienkam okolo prežitej udalosti. Poškodený mal pocity viny, vlastného zlyhania, pocit „pošpinenia“, neustále v ňom opakujúce otázky pre pochopenie predmetnej udalosti - ktorú stále poškodený nemal ujasnenú. Bolo to spôsobené aj tým, že učiteľ - obžalovaný bol pre neho autorita, osoba, ktorej dôveroval, a osoba, ktorá ho „zradila“ v tejto vysoko intímnej sfére - tým boli u poškodeného po predmetnej udalosti prítomné - pretrvávajúce pocity viny, znížené sebavedomie. Toto malo a stále má za následok, že predmetnú udalosť poškodený vnímal veľmi citlivo, prežité udalosti boli pre neho traumatizujúce. Ani u jeho osoby z hľadiska predmetnej prognózy skutočnosti prežité vplývali na jeho osobu negatívne. Bol preukázaný vo vzťahu k jeho osobe - že bol prítomný postraumatický stres z prežitej udalosti - stále predmetné udalosti boli prítomné a poškodený sa tak nachádzal vo fáze postupného vyrovnávania sa s traumatickou udalosťou. Ani u jeho osoby nebolo spracovanie traumy ešte ukončené - okrem iného poškodený mal i týmto konaním obžalovaného výrazne znížený sebaobraz, mal pocity viny a „spolupáchateľstva“. Preto ako zdroj využíval poškodený sociálnu oporu blízkeho okolia (rodiny), energiu si vybíjal športom a vierou k Bohu. I keď znalec mal za to, že prognóza ďalšieho psychického vývinu u poškodeného vzhľadom na jeho vek a zdroje pri zabezpečení primeranej psychoterapeutickej starostlivosti predpokladať pozitívne - nebolo vylúčené, že v prípade pretrvávania predmetných prejavov - resp. zhoršenia zdravotného/psychického stavu - by bolo vhodné, aby poškodený vyhľadal psychoterapeutickú pomoc a absolvoval i psychoterapie so špeciálnym zameraním na psychotraumatologický prístup.

Obžalovaný ako je vyššie rozvedené - zneužil tak dôveru predmetných poškodených - ktorí ho vnímali ako prirodzenú autoritu a mali ho za to, že ako učiteľ má k nim priateľský prístup a ľudský záujem o nich. Predmetní poškodení vnímali obžalovaného ako osobu - učiteľa za jednoznačne asymetrický s jasne definovanými pozíciami. Práve i z dôvodu ich osobnostných vybaveností a vplyvu vierovyznania - viera k Bohu - obžalovaného mali zide-

-12- 2T/2/2022

alizovaného, mali ho za osobu, ktorej plne dôverovali - pretože do dokonania predmetného skutku nemali s ním žiadnu negatívnu skúsenosť. Preto keď boli požiadaní o vykonanie učiteľom nazývaných „hier“ - i keď mali pochybnosti tieto vykonali.

V tomto smere súd musí dať do pozornosti i znalecký posudok znalcom z odboru klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality - ktorý konštatoval - že i keď v osobe obžalovaného ide o nezrelú osobnosť - pretože táto nezrelá osobnosť - limity v sociosexuálnej adaptácii u neho vytvárali predpolie motivačné k sexuálne neadaptívnemu správaniu. Pokiaľ k nemu dochádzalo išlo o zlyhanie, ktoré nebolo podmienené dissociálnym nastavením osobnosti ako súčasťou motivačného systému, ale o zlyhanie v rozhodovaní pod vplyvom silných emócií, tak zo zdroja pohlavného pudu, ako aj saturácie emočných potrieb a kvality sebaobrazu pri absencii trvalého vzťahu. I keď v konaní a v motivácii obžalovaného znalec konštatoval - že nejde o deviantne podmienené faktory - schopnosť regulovať jeho správanie je v záťažových situáciách znížená. V snahe dosiahnuť kooperáciu záujmového objektu uprednostňuje manipulatívne stratégie i keď nie agresívne. Toto však nemôže byť podľa názoru súdu na prospech - že nešlo o agresívne stratégie - nebezpečné. Súd mal tak za to a teda na roveň agresívnych dal práve - stratégie, ktoré viedol obžalovaný vo vzťahu k poškodeným - u obžalovaného išlo o „sofistikovať“ a o manipulatívne stratégie a tieto ako bolo vyššie rozvedené boli značného charakteru - „hry“, stávk, zámienky. O to to bolo nebezpečnejšie - pretože predmetná „obet“ poškodení si vlastne na začiatku predmetných hier neuviedli - kde predmetné hry budú ukončené a kam predmetné hry povedú. Mali

všetci poškodení ako to zhodne vypovedali - za to, že u obžalovaného sú hranice, za ktoré sa nejde - i s prihliadnutím na vierovyznanie predmetných poškodených, ale i obžalovaného - keďže na predmetnej škole vyučoval niekoľko rokov.

Práve predmetné „manipulatívne techniky“ boli pre predmetných poškodených - nečitateľné - a preto poškodení správanie obžalovaného (z dôvodu, že ho vnímali ako učiteľa, autoritu) ako zneisťujúce a nezrozumiteľné. I keď to, čo sa dialo následne - predstavovalo v tej chvíli pre poškodených záťaž, vzbudzovali v nich nepríjemné pocity. Preto ich správanie pôsobilo ochromene a boli tak v roli akéhosi „mŕtveho chrobáka“ - a to i vo vzťahu ku svojmu okoliu (rodine, svojim blízkym) - ktorých mali radi a mali k nim dôveru. Na „predmetné strávenie“ preto potrebovali istý čas - aby udalosti „strávil v sebe a mohli o nich rozprávať“.

Vo vzťahu ku všetkým trom poškodeným obžalovaný manipulatívne dosahoval jeho kooperatívne správanie ktoré u obžalovaného viedlo k vyvolávaniu vzrušenia - či išlo o záujmový sexuálny objekt - ktorý bol v závislej situácii. Predmetné vzrušenie obžalovaný dosahoval, ako i následné uspokojenie - ako zdroj vzruchov, z ktorých čerpal erotické stimuly. Nemôže to ani ospravedlniť, resp. bagatelizovať - že nemal sklony k agresívnemu a násilnému správaniu - naopak nebezpečné je i predmetný už samotný manipulatívny spôsob smerujúci k získaniu kooperatívnosti objektov záujmu.

Sám znalec sa vyjadril - že prognóza vývoja obžalovaného je možná pri adekvátnej psychologickej starostlivosti pozitívna - a teda rovnako i resocializačná prognóza. Tu však súd poznamenáva, že sám obžalovaný musel si byť vedomý vyššie uvedených skutočností už po tom, čo došlo ku prvému z jeho strany protiprávnemu konaniu. Bolo tomu tak v mesiaci apríl 2020. I napriek tejto okolnosti v predmetnom ďalej pokračoval - 03.júl 2020, 05.augusta 2020, nasledujúcim školskom roku 2020/2021, ako i dňa 21.mája 2021 a preto toto v danom prípade nemôže byť ospravedlniteľné tým, že po tom, čo bol vzatý do väzby - si zrejme uve-

-13- 2 T/2/2022

domil dôsledky svojho konania - pretože i v čase keď súd rozhodoval o ďalšom trvaní väzby, ako i na hlavnom pojednávaní dňa 16.marca 2022 - predložil doklady - týkajúce sa psychologických predplatených sedení u psychológa. Toto súd zobral do úvahy v celom rozsahu pri výmere trestu, ktorý bol obžalovanému uložený. Súd však jednoznačne tvrdí vzhľadom i na samotný intelekt obžalovaného (ide o vysokoškolsky vzdelanú osobu, pedagóga), že takéto konanie z jeho strany malo prísť ihneď po prvom protiprávnom konaní (keďže ku nemu došlo), aby sa do budúca neopakovalo - prišlo tak až ex post - uvedomujúc si dôsledky trestného stíhania (podanie obžaloby, dokazovanie na súde, vyhlásenie rozsudku, keďže v predmetnej veci sa priznal) - i keď do budúca po vykonaní trestu mu nebude brániť - aby predmetnej terapii pokračoval.

Potrebné je i poznamenať - že vo vzťahu k dvom poškodeným - išlo o značne traumatické udalosti pre nich - pretože predmetný proces nebol u nich ukončený. Zo strany obžalovaného tak išlo o úmyselné ľudské konanie - ktoré zasahovalo najvnútornejšie časti človeka - mladých chlapcov - bez sexuálnych skúsenosti - vzhľadom nielen na ich, ale ich názorové prejavy (viera k Bohu) a osoba obžalovaného tak z ich strany predstavila po predmetnom protiprávnom konaní zo strany každého jedného z nich - vysokú mieru „sociálnej“ zrady.

Obžalovaný sa voči poškodeným správal empaticky, priateľsky - uvádzal, že ide o stávky - hry, drobné výhry, predmetné úlohy, ktoré boli zadávané poškodeným zo strany obžalovaného boli zadávané spôsobom, že obžalovaný postupne docielil - aby poškodení vykonávali úlohy nahí a strpeli, aby sa ich obžalovaný dotýkal na obnažených rôznych častiach tela ako i na pohlavných orgánoch, alebo sa na nich pozeral. Obžalovaný tak prekročil všetky hranice - pri predmetných hrách používal obžalovaný verbálnu manipuláciu - a predmetná závažnosť konania obžalovaného bola o to vyššia - že každá „hra“ bola ukončená - že poškodení boli obnažení (poškodený ad 3/ - úplne nahý). U obžalovaného išlo o pudové správanie - pretože takýmto spôsobom obžalovaný dosahoval následné uspokojenie.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Každý trest je vlastne opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. Trest je právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému činu. Je teda len následnou

represiou. I represiu však treba používať rozumne, t. j. len v miere v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa totiž rešpektovať osobnosť páchatel'a a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie. Každé protiprávne konanie je potrebné vyhodnocovať individuálne a v tejto súvislosti je potrebná i individualizácia trestnej zodpovednosti každého jedného páchatel'a a teda i v danej veci.

Každý trest je len právnym následkom trestného činu a musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Je teda len následnou represiou. I represiu však je potrebné používať rozumne - t. j. len v miere, v akej je to nevyhnutné na dosiahnutie účelu trestu, musí sa vždy rešpektovať osobnosť páchatel'a a nespôsobiť mu zbytočné utrpenie.

-14- 2T/2/2022

Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej prevencie a generálnej prevencie, pričom obe zložky sa navzájom ovplyvňujú a zároveň je tu dôležitý aj vzájomný pomer medzi trestnou represiou a prevenciou.

Pri úvahách, aký druh a výmera trestu by spravodlivo zohľadňovali konanie obžalovaného, jeho zavinenia, následok, pohnútku, osobu, pomery a možnosti jeho nápravy mal súd za to, že musí platiť zásada proporcionality trestu. Keďže ako súd už vyššie rozviedol, že trest je len jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona tým je určená i jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatel'om trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabránenie v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia) a jednak aj voči ďalším osobám - potencionálnym páchatel'om, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti). Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a (retribúcia).

Potrebné je však konštatovať, že pri ukladaní trestu súd musí vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. I keď v danom prípade ide o trestné činy - prečiny - súd vo veci poukazuje na rozpätie trestných sadziieb - jeden rok - päť rokov - teda o prečiny závažného charakteru práve s prihliadnutím na trestné sadzby.

Všeobecne ustanovenie § 38 ods. 2 Tr.zák. zavádza povinnosť súdu pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu skúmať vzájomný pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, ich stupeň závažnosti. Vzájomným pomerom sa rozumie aritmetický pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyjadrený v číslach. Všetky poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, ktoré budú tvoriť vzájomný pomeru, musia byť vždy nepochybne a spoľahlivo preukázané. Miera závažnosti jednotlivých poľahčujúcich a priťažujúcich okolností musí byť taktiež nepochybne a spoľahlivo preukázaná.

Poľahčujúce a priťažujúce okolnosti sú právne významné skutočnosti, ktoré sú podstatným prvkom pri určovaní druhu trestu a výmery trestu a sú spôsobilé významnou mierou ovplyvniť trestnú sadzbu u konkrétneho obvineného (obžalovaného). Ich existenciu či neexistenciu je potrebné dôsledne zvažovať, pretože ich nesprávne vyhodnotenie môže viesť až k nezákonnosti uloženého trestu.

Vo vzťahu k obžalovanému súd zistil - že tento pred spáchaním žalovaného trestného činu, ale i po ňom viedol riadny život. Predmetné skutočnosti vyplynuli ako z odpisu registra trestov, tak i z evidencie priestupkov vo vzťahu k obžalovanému - súd mal tak za to, že viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr.zák.). I samotný zamestnávateľ obžalovaného hodnotil ako osobu, ktorá bola medzi kolegami obľúbená.

Súd musí konštatovať, že obžalovaný sa ku predmetným dielčím skutkom priznal v celom rozsahu - počas celého dokazovania, ako konania v prípravnom konaní, tak i pred súdom spáchanie skutkov ľutoval. Súd mal za to, že predmetná ľútosť obžalovaného bola úprimná, nebola formálnym vyhlásením (§ 36 písm. l/ Tr.zák.).

Iné poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Tr.zák. súd už nezistil.

Svojím protiprávnym konaním však dokonal viacero trestných činov (viď vo výrokovej časti rozsudku) - znamená tak, že spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr.zák.).

Iné priťažujúce okolnosti podľa § 37 Tr.zák. súd už nezistil.

-15- 2T/2/2022

Základná trestná sadzba je jeden rok - päť rokov - s prihliadnutím však na ustanovenie § 38 ods. 3 Tr.zák. - pomer 2:1 - predmetná trestná sadzba je upravená a predmetná sadzba je tak jeden rok - tri roky a osem mesiacov.

Vychádzajúc z tohto ustanovenia mal súd za to, že v danom prípade prihliadajúc na zásady trestného konania - zásadu proporcionality, individualizácie trestu, ale i generálnej prevencie do úvahy prichádzal trest nepodmienečný a nie teda trest odňatia slobody s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu, alebo trest odňatia slobody s probačným dohľadom na skúšobnú dobu.

Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody v trvaní jeden rok - pretože mal za to, že na jeho prevýchovu a nápravu je výmera takéhoto trestu adekvátne a táto výmera dostatočne vystihuje to, že obžalovaný úmyselne konal vo vzťahu ku trom poškodeným. Nemožno u neho konštatovať o ojedinelý náhodilý exes z inak riadne jeho vedeného života. Obžalovanému bolo preukázané, že vo vzťahu ku trom poškodeným vykonal rovnaký charakter protiprávneho konania - so sexuálnym motívom. Ako bolo konštatované - jeho konanie bolo sofistické, plánované, malo dlhodobý charakter. V prípade obžalovaného nešlo tak o osobné zlyhanie - teda jediný prípad. Škola a učitelia majú byť pre študentov útočiskom a bezpečným miestom - kde takéto konanie je absolútne neakceptovateľné. Súd poukazuje na rozsah akým bol úmyselným konaním obžalovaného dotknutý dôležitý záujem verejnosti na výchove študentov. Zo strany obžalovaného išlo navyše o rafinovanosť, tendenčnosť spôsobu spáchania trestného činu obžalovaným - keď práve predmetnými hrami zneužil absolútne dôveru študentov - poškodených - i opätovne neakceptovateľným vydieraním zlepšením známok, výzvou - že je muž ... K tomuto navyše došlo na cirkevnej strednej škole - kde nielen poškodení, ale i samotný obžalovaný uznávali kresťanské hodnoty. Predmetné terapeutické postupy obžalovaný mohol aplikovať ihneď po vykonaní predmetného prvého exesu. Je síce preukázané, že obžalovaného i kolegovia vnímali ako bezproblémového kolegu a i obľúbeného učiteľa, tak ako i predmetní poškodení študenti toto však obžalovaný zneužil. Je pochopiteľné, že prípad obžalovaný považuje za svoje osobné zlyhanie, že sa haní - na tieto okolnosti súd práve prizeral pri výmere trestu.

Súd totiž musí vychádzať i z princípu, že trest má byť úmerný škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil. Takáto výmera práve s prihliadnutím na opakovanosť obžalovaného vo vzťahu k poškodeným - pokiaľ išlo o poškodeného pod bodom 1/ - predmetné protiprávne konanie bolo vo vzťahu k jeho osobe vykonané trikrát, u poškodeného pod bodom 2/ a pod bodom 3/ jedenkrát. Preto nebola prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia voči obžalovanému vo forme druhu a výmery súdom uloženého trestu.

Pokiaľ obžalovaný predložil dôkaz - ohľadom terapií už predplatených - tak ako to už súd vyššie rozviedol týchto skutočností si obžalovaný mal byť vedomý aj v čase keď páchal predmetný trestný čin (tak ako to už súd uviedol - nešlo o ojedinelé zlyhanie obžalovaného, ale o dlhodobosť - viac ako rok - apríl 2020 - 21.máj 2021) musel si tak byť vedomý toho, čo z jeho strany je nutné vyhľadať odborníka a predmetnú situáciu riešiť - napr. i predmetnými psychoterapiami. Pokiaľ však vtedy na tieto okolnosti nebral ohľad sám obžalovaný, keď trestný čin páchal a podstúpil tak úmyselne riziko ďalšieho možného trestného stíhania (čo i nastalo) a uloženia trestu, ak bude odhalený, nevidí súd žiadny dôvod, aby na túto okolnosť iným druhom trestu prihliadal. Pokiaľ je tak sťažaná realizácia zaplatenej psychoterapie - tak to nie je v dôsledku ukladaného trestu, ale v dôsledku nezodpovedného správania obžalovaného, ktorý spáchal predmetný trestný čin - a po prvom exese - v ňom

-16-

2T/2/2022

ďalej pokračoval. Obžalovaný už po prvom svojom „exese“ si musel byť vedomý tohto protiprávneho konania a mal vykonávať všetko preto, aby opätovne k takémuto konaniu nedošlo.

Z uvedeného tak vyplýva, že do takéhoto stavu sa dostal sám, zavinene, úmyselne. Preto takéto správanie je neospravedliteľné a nemôže byť ani dôvodom na iný postup súdu (napr. trest odňatia slobody podmienečného charakteru, resp. probačného dohľadu).

Takouto dĺžkou výmery trestu sa obžalovanému zabráni v páchaní trestnej činnosti - prvok represie tak naplnený bol. Vo vzťahu k jeho osobe bol naplnený i prvok individuálnej prevencie - pretože predmetným

trestom by sa u obžalovaného malo prispieť k jeho výchove - k predpokladu, že po vykonaní trestu bude viesť riadny život a bude sa obdobnej trestnej činnosti vyvarovať.

Zároveň takáto výmera trestu odňatia slobody dostatočne splní svoju ochrannú a výchovnú funkciu ako to má na mysli Trestný zákon - pretože takáto výmera je dostatočne spôsobilá pôsobiť i preventívne a odradiť iných od prípadného páchania trestných činov obdobného charakteru.

Obžalovaný bol zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák.) - z dôvodu, že v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Obžalovanému súd uložil i trest zákazu činnosti pedagogickej, vychovávateľskej, inej činnosti, ktorá zahŕňa priamy a pravidelný kontakt s maloletými deťmi, ako i študentami strednej školy na dobu päť rokov - podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr.zák.

Súd vo vzťahu k obžalovanému mal preukázané - tak poľahčujúce okolnosti (§ 36 písm. j/ - vedenie riadneho života), ako i samotné priznanie (§ 36 písm. l/ Tr.zák.), tak i že predmetným protiprávnym konaním naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty viacerých trestných činov (§ 37 písm. h/ Tr.zák.).

Súd práve takýmto druhom trestu zákazu činnosti obžalovanému zohľadnil obe predmetných poškodených a poskytoval zadosťučinenie za predmetné poníženie a zásah do ich osobnostných práv. Predmetné protiprávne konanie nielen týchto dvoch poškodených poznačilo v tom, že spracovanie predmetnej traumy u nich nebolo ešte ukončené, ale bolo tomu tak i vo vzťahu k tretiemu poškodenému - len s výnimkou spracovania predmetnej traumy.

Účelom predmetného tohto druhu trestu, ktorý bol obžalovanému uložený je ochrana nielen maloletých detí, ale i študentov stredných škôl - pred obdobnou trestnou činnosťou - ktorú obžalovaný dokonal. Predmetné protiprávne konanie zo strany obžalovaného bolo vo vzťahu k študentom strednej školy.

Obžalovanému tak súd predmetným trestom zabráni deštruktívnym následkom na ďalšie potencionálne obe vo všetkých oblastiach - pretože obžalovanému sa zakazuje nielen pedagogická, vychovávateľská činnosť - ale i iné činnosti, ktoré zahŕňajú priamy a pravidelný kontakt s deťmi (t.j. opatrovateľské, športové, kultúrne, záujmové, dobrovoľnícke, odborné, osvetové a ďalšie podobné činnosti).

-17- 2T/2/2022

Uloženým trestom zákazu činnosti sa tak obžalovanému zamedzí dostať sa do kontaktu s maloletými, ako i so študentami stredných škôl a tak bude mať obmedzené podmienky na prípadné pokračovanie v takejto trestnej činnosti.

I keď sa toto môže javiť obžalovanému ako príliš prísne - bola to však zo strany súdu sankcia zvolená s cieľom zabrániť recidíve u obžalovaného predmetných závažných trestných činov - ktoré smerujú proti slobode a ľudskej dôstojnosti a dosiahnuť tak komplexnú prevenciu a za čo najúčinnejšiu ochranu najzraniteľnejších. Takouto sankciou tak bude zabezpečená účinnejšia prevencia a zabráni sa tak prípadnému utrpeniu ďalších prípadných obetí.

Práve s cieľom zvýšenej ochrany a nerušeného vývoja detí, študentov bol uložený predmetný trest bez ohľadu na to, v akej súvislosti sa obžalovaný dopustil trestného činu a či zakazované činnosti do spáchania trestného činu vykonával.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.